

Sylvia Amptmeijer

Műhely
(Verfschuur)

valaki mással akarom érezni
most először kívánom a kólát szénsavval
te az altatóiddal meg a festőműhellyel
ezüstkanalak a konyhafiókodban
a pöcsformájú sörnyitó mellett Baliból

gondoltam mekkora jegyeim lennének
ha nyugodt tanulási környezetem volna
a csűr egy nagy fekete íróasztallal
néhány téglá bújik meg a
vászonfestékeid alatt

a tér többet is kínál:
egy vonatalkatrészt egy kiégett izzót
ezereurónyi festékkannát
a bátyád zongoraprojektjét

soha nem voltam még tulajdonosa egy forgószeknek
ez az első évem forgószekkel
ha köröket írsz le
folyton ugyanaz
kerül eléd

hirtelen csomó öngyújtóra bukkanok
habár eleinte egyet sem találtam

egy tömbházban születtem Gelderlandban

a rólad szóló történetet nem tudom befejezni
még el akarom neked mesélni mennyire jó fogselymezni
mikor a fogorvos azt mondja hogy naponta kell
akkor azt komolyan gondolja írókám
egy idő után magától eláll a vérzés

Mindjárt visszahívlak (*Ik bel je zo terug*)

cukkinit először egy
egy borzadály lakásában ettem

az életem máshogy alakult volna
nélküled
éppen ezért nem bocsátok meg neked
egyszer készítettél egy rajzot
vázlat volt
egy férfiről üveggel az egyik kezében
a másikban
telefon
felülre azt írtad:
mindjárt visszahívlak

megkérdeztem miért csináltad
nem tudtad
vagy egyszerűen csak
nem akartad elmondani

vicces hogy az életedet
ilyen korán elhajítottad

minden nap kint
ünnepelni a kudarcokat
vagy eltompulni

de hát ki vagyok én

Hermán Dániel fordításai